81

ஒருபோதும் மறக்கக் கூடாத இரவு

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #34

VII. *இயேசுவின் ஊழியத்தில் கடைசி வாரம் (தொடர்ச்சி).*
H. *வெள்ளிக்கிழமை*: இயேசுவினுடைய மரண நாள் (தொடர்ச்சி).*
1. *கடைசி இராப்போஜனம் (தொடர்ச்சி).*
c. *தாழ்மை செயல்விளக்கப்படுத்தப்படுதல் (யோவா. 13:2-20).*
d. *காட்டிக்கொடுத்தல்/மறுதலித்தல் ஆகியவை முன்னுரைக்கப்படுதல் (மத். 26:21-25, 31-35; மாற். 14:18-21, 27-31; லூக். 22:21-23, 31-38; யோவா. 13:21-38).*
e. *கர்த்தருடைய இராப்போஜனம் ஏற்படுத்தப்படுதல் (மத். 26:26-29; மாற். 14:22-25; லூக். 22:19, 20; 1 கொரி. 11:23-26[1]).*

அறிமுகம்

இது ஒருபோதும் மறக்கக் கூடாத இரவாக இருந்தது. இந்த இரவானது, மேல்வீட்டில் இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் பஸ்கா உணவைப் புசித்த நிகழ்ச்சியுடன் தொடங்கிற்று. இது கெத்செமனே தோட்டத்தில் ஜெபத்துடன் தொடர்ந்தது. இந்த இரவின் நிகழ்ச்சிகள், பிரதான ஆசாரியரின் அரண்மனையில் இயேசுவைப் போலியாக விசாரணை செய்த விஷயத்துடன் முடிவடைந்தது. இந்தப் பாடம் பஸ்கா விருந்தை உண்டது தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளின் முதல் பாகத்தைக் கூறிமுடிப்பதாயிருக்கும். நினைவுகூரத்தக்க இந்த இரவின் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய மிகச் சரியான வரிசைமுறைமையை நாம் நிச்சயமாகக் கூற இயலாது.[2] பின்தொடரும் வரிசைமுறைமையானது இந்த நிகழ்ச்சிகளை அடுக்கிக்கூறும் ஒரு வழிமுறையாக உள்ளது.[3]

விளைவை ஏற்படுத்தும் செயல்பாடு
(யோவா. 13:2-20)

முந்திய பாடமானது, யார் பெரியவன் என்று அப்போஸ்தலர்கள் வாக்குவாதம் செய்த நிகழ்ச்சியுடன் முடிவடைந்தது (லூக். 22:24). அந்த வாக்குவாதமானது இந்த உணவு வேளையின்போது ஒரு தனித்த நிகழ்ச்சியைத் தூண்டியிருக்கலாம்.

> *... இயேசு ... போஜனத்தை விட்டெழுந்து, வஸ்திரங்களைக் கழற்றிவைத்து, ஒரு சீலையை எடுத்து, அரையிலே கட்டிக்கொண்டு, பின்பு பாத்திரத்தில் தண்ணீர் வார்த்து, சீஷருடைய கால்களைக் கழுவவும், தாம் கட்டிக்கொண்டிருந்த சீலையினால் துடைக்கவும் தொடங்கினார் (யோவா. 13:3-5).*

அந்த நாட்களில், விருந்தினர் ஒருவர் வீட்டிற்குள் வருகையில் அவரது பாதங்களைக் கழுவுதல் என்பது பொதுவான உபசரிப்பாக இருந்தது. இந்த விருந்தோம்பும் செயலானது வருகின்றவரின் பாதங்களை ஆறுதல் படுத்திற்று ஆனால் இது நடைமுறைப் பகுதி ஒன்றையும் கொண்டிருந்தது. மக்கள் கால்களில் மிதியடிகளை அணிந்துகொண்டு அழுக்கான நடை பாதைகளில் நடந்து வந்தனர். அவர்கள் உண்பதற்குச் சாய்ந்தமர்ந்தபோது, ஒரு விருந்தினரின் பாதங்கள் இன்னொரு விருந்தினரின் முகத்திலிருந்து தொலைவில் இராது.

பஸ்கா உணவை உண்பதற்கு ஆயத்தமாகுதலில், அப்போஸ்தலர்கள் ஏற்கனவே அநேகமாகக் குளித்திருப்பார்கள் (வ. 10ஐக் காணவும்); ஆனால் அவர்கள் மேல்வீட்டின் கதவைக் கடந்து, நடந்து வருகையில், அவர்களின் பாதங்கள், அவர்கள் நடந்து வந்த தூசிமிகுந்த சாலையிலிருந்து [பெற்ற அசுத்தங்களினால்] அழுக்காகி இருந்திருக்கும். பாதங்களைக் கழுவுவதற்குத் தேவையான யாவும் அங்கே கிடைத்தது (வ. 4, 5), ஆனால் பெரியவனாயிருப்பது யார்? என்பது பற்றிக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அந்த மனிதர்கள் தங்கள் சகசீஷர்களின் அழுக்கான பாதங்களைக் கழுவ மனவிருப்பமற்று இருந்தனர். அது வேலைக்காரர்களால் செய்யப்பட வேண்டிய பணியாக அல்லவா இருந்தது!

முன்னதாக இயேசு, தமது ராஜ்யத்தில் பெரியவனாயிருத்தல் என்பது பதவியின் அடிப்படையில் அல்ல ஆனால் ஊழியத்தின் அடிப்படையிலேயே இருந்தது என்று அவர்களுக்குத் தகவல் அறிவித்திருந்தார். அவர், "நான் உங்கள் நடுவிலே பணிவிடைக்காரனைப் போல் இருக்கிறேன்" என்று கூறியிருந்தார் (லூக். 22:27). இந்த வேளையில், அவர் ஊழியம் செய்தல் என்பது எதனை அர்த்தப்படுத்திற்று என்று - ஒரு ஊழியக்காரன் செய்யும் அற்பமான வேலையைச் செய்தலினால் - விவரித்தார். அவர்களின் பாதங்களை அவர் கழுவினார்.

பாதங்கள் கழுவப்பட்டவர்களின் மத்தியில் யூதாஸ் இருந்தான் என்ற உண்மையானது, வேத வசனப் பகுதியில் விசேஷித்த கவனத்தைப் பெறுகிறது (யோவா. 13:2, 10, 11, 18, 19). இவ்வாறு கர்த்தர், "உங்கள்

சத்துருக்களைச் சிநேகியுங்கள்" மற்றும் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள்[4] *என்பது, எதனை அர்த்தப்படுத்துகிறது என்று செயல்விளக்கப்படுத்தினார் (மத். 5:44, 45; ரோமர் 12:20ஐக் காணவும்).*

கிறிஸ்து சீஷர்களின் பாதங்களைக் கழுவி முடித்தபின்பு, அவர் தமது உதாரணத்தைச் சீஷர்கள் பின்பற்றும்படி அறைகூவல் விடுத்தார் (யோவா. 13:14-17). இது, அவர் பாதங்களைக் கழுவும் நிகழ்ச்சியை நமது ஆராதனையின் ஒரு பாகமாக நிகழ்த்தப்பட வேண்டிய ஒரு சடங்காக ஏற்படுத்தினார் என்று அர்த்தப்படுகிறதா? இல்லை. J. W. *மெக்கார்வீ அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:*

> *இயேசு பாதங்களைக் கழுவுதலை நியமிக்கவில்லை; அவர் அதை ஏற்கனவே நாட்டில் இருந்த நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு பழக்க வழக்கமாகக் கண்டு, அதைத் தாழ்மையான ஊழியத்தின் ஆவியைக் காண்பிக்கும் தகுதிமிக்க ஒரு வழிமுறையாக மாத்திரம் பயன்படுத்தினார் … . விருந்தோம்புதல் அல்லது உபசரித்தல் என்ற செயல் வகையிலான, பாதங்களைக் கழுவுதல் என்பது மேற்கு நாடுகளின் மக்களிடையில் ஒரு பழக்கவழக்கமாக ஒருக்காலும் இருந்ததில்லை, மற்றும் கிறிஸ்துவின் இந்த வார்த்தைகளினால் இதைத் தழுவிக் கொள்ளுதல் என்பது அவரது அர்த்தத்தை முற்றிலும் தவற விடுதலாக உள்ளது.*[5]

ஜான் F. *கார்ட்டர் அவர்கள், "புதிய ஏற்பாட்டு சபைகளில் எதுவும் [பாதம் கழுவுதல்] என்பதை ஒரு சடங்காக எப்போதாவது செயல்படுத்தியதற்கான ஆதாரம் எதுவும் இல்லை" என்று குறிப்பிட்டார். அவர், "சபை வரலாற்றில் இப்படிப்பட்ட பழக்கத்தைப் பற்றிய மிகத் தொடக்க காலக் குறிப்பிடுதலானது கி.பி. 306ல், ஸ்பெயின் நாட்டின் எல்விரா என்ற இடத்தில் இருந்த மூப்பர்களின் ஆலோசனைக் கூட்டத்தின் ஆணைகளில் உள்ளது, அதில் இந்தப் பழக்கம் கண்டனம் பண்ணப்பட்டது."*[6] H. I. *ஹெஸ்டர் அவர்கள், "இவ்விடத்தில் இயேசு, கர்த்தருடைய பந்தியைப் போன்று ஒரு ஆசரிப்பை நிலைநாட்டவில்லை, ஆனால் ஆவியின் உண்மையான கீழ்ப்படிதல் பற்றிய பொருளறிபாடம் ஒன்றைக் கொடுத்தார்" என்று கூறினார்.*[7]

கிறிஸ்து, அப்போஸ்தலர்களின் பாதங்களில் இருந்த அழுக்கைக் குறித்து அடிப்படையில் ஆர்வம் கொண்டிருக்கவில்லை; அவர்களின் இருதயங்களில் இருந்த சுயநலமிக்க பேரார்வம் பற்றி அவர் அதிக கவலை கொண்டிருந்தார். இந்த நிகழ்ச்சியானது, அவர் யூதாஸைச் சென்றடைவதற்கான கடைசி முயற்சியாக இருந்திருக்கலாம் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கர்த்தரால் யூதாஸின் பாதங்களைக் கழுவ முடிந்தது, ஆனால் யூதாஸின் இருதயம் அசுத்தத்துடன் நிலைத்திருந்தது என்பது கவலைக்குரியதாக இருந்தது (13:27).

திகைக்க வைக்கும் அறிவிப்புகள் (மத். 26:21-25, 31-35; மாற். 14:18-21, 27-31; லூக். 22:21-23, 31-38; யோவா. 13:18, 19, 21-38)

யூதாஸைப் பற்றிய அறிவிப்பு (மத். 26:21-25; மாற். 14:18-21; லூக். 22:21-23; யோவா. 13:18, 19, 21-30)

கிறிஸ்து சீஷர்களின் பாதங்களைக் கழுவுகையில், தாம் காட்டிக் கொடுக்கப்படப் போவதாக - தமக்கு நெருக்கமான ஒருவரால் காட்டிக் கொடுக்கப்படப் போவதாக - திகைக்க வைக்கும் அறிவிப்பை ஏற்படுத்தினார். வேத வசனம் நிறைவேற்றப்படும் என்று அவர் கூறினார்: "என்னுடனே அப்பம் புசிக்கிறவன் என்மேல் தன் குதிகாலைத் தூக்கினான்" (யோவா. 13:18; சங். 41:9ஐக் காணவும்). "கிழக்கு நாடுகளில் இருவர் ஒன்றாய்க் கூடிப் புசித்தல் என்பது நட்புறவின் உடன்படிக்கையை அல்லது வாக்குறுதியை மறைமுகமாய் உணர்த்திற்று.[8] ஆனால் யூதாஸ், இயேசுவின் விரோதிகளிடத்தில் ஒரு கிரயத்திற்கு அவரை [காட்டிக்] கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருந்த பின்பும்கூட, அவன் தன் எஜமானருடைய இந்தப் பரிசுத்த உணவில் அமைதியாகப் பங்கேற்றான்."[9]

கிறிஸ்து [தாம்] காட்டிக் கொடுக்கப்படுதலைப் பற்றி "அது நடக்கும் போது நானே அவரென்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்பொருட்டு, இப்பொழுது அது நடப்பதற்கு முன்னமே அதை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்" என்று அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கூறினார் (யோவா. 13:19). இதைப் பற்றி முன்னதாகக் கூறினார் என்ற உண்மையானது அவர் தெய்வீகத்துவம் வாய்ந்தவர் என்பதை மறுஉறுதிப்படுத்தும். அது, காட்டிக்கொடுத்தலானது அவரது திட்டங்களைத் திகைக்க வைத்து அல்லது இடைமறித்து அவரைப் பிடிக்கவில்லை என்பதை அவர்களுக்கு உறுதிப்படுத்துவதினால் அவர்களின் விசுவாசத்தைப் பாதுகாப்பதாகவும் அமையும்.

இயேசு பேசுகையில், "[அவர்] ஆவியிலே கலங்கி[னார்]" (யோவா. 13:21அ). என்ன பயங்கரமான விஷயங்கள் முன் வந்துகொண்டிருந்தன என்பதைச் சீஷர்கள் அறியாதிருந்தனர், ஆனால் அவைகளைப் பற்றிக் கிறிஸ்து தெளிவாக அறிந்திருந்தார். அவர் அப்போஸ்தலர்களின் பக்குவக் குறைபாடு பற்றிக் கவலை கொண்டவராகவும் இருந்தார். மற்றும், யூதாஸின் சூழ்ச்சி குறித்தும் அவரது இருதயம் உடைந்துபோக வேண்டியிருந்தது.

பன்னிருவருரிடத்திலும் இயேசு வெளிப்படையாகப் பேசினார்: "... உங்களில் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான்" (யோவா. 13:21ஆ; மத். 26:21ஐக் காணவும்). அவர்கள் திகைப்படைந்தனர் (யோவா. 13:22) மற்றும் "... நம்மில் யார் அப்படிச் செய்வான் என்று தங்களுக்குள்ளே விசாரிக்கத் தொடங்கினார்கள்" (லூக். 22:23). "அவர்கள் மிகவும் துக்கமடைந்து, அவரை நோக்கி: 'ஆண்டவரே, நானோ, நானோ?' என்று ஒவ்வொருவராய்க் கேட்கத் தொடங்கினார்கள்"[10] (மத். 26:22). அவர்கள் அநேகமாக, "தங்களில் ஒருவர் தெரியாத்தனமாகச் செய்யப்போகும் சில காரியமானது அவர் தமது

விரோதிகளால் எடுத்துச் செல்லப்படுதலை விளைவிக்கும் என்று அவர் அர்த்தப்படுத்தினார் என்றே நினைத்தனர்."[11] ஆகையால் ஒவ்வொருவரும், "நான் நிச்சயமாக அதைச் செய்ய மாட்டேன்!" என்று கூறினர்.

இயேசுவின் வலது புறத்தில் இருந்த யோவான், "ஆண்டவரே, அவன் யார்?" என்று கேட்டார் (யோவா. 13:23-25[12]). "இயேசு பிரதியுத்தரமாக: 'நான் இந்தத் துணிக்கையைத் தொய்த்து எவனுக்குக் கொடுப்பேனோ,[13] அவன்தான்' என்று சொல்லி, துணிக்கையைத் தோய்த்து, சீமோன் குமாரனாகிய யூதாஸ்காரியோத்துக்குக் கொடுத்தார்" (யோவா. 13:26; மத். 26:23ஐக் காணவும்).

சுட்டிக்காட்டப்பட்ட அந்தச் செயலுக்குப் பின்பு, குற்றம் செய்யவிருந் தவனின் அடையாளம் எல்லாருக்கும் உறுதியாயிற்று என்று ஒருவர் நினைக்கலாம். இருப்பினும் அது எல்லா சீஷர்களுக்கும் தெளிவாகவில்லை (யோவா. 13:28, 29). அநேகமாக, யூதாஸ் உயர்வாக மதிக்கப்பட்டு இருந்திருக்கலாம். யூதேயாவிலிருந்து வந்த ஒரே அப்போஸ்தலன் என்ற வகையில், இவன் ஒருவேளை மற்றவர்களை விட உயர்ந்த கல்விகற்றவனாக இருந்திருப்பான். இவன் அவர்களின் பொருளாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டதினால் கனப்படுத்தப்பட்டிருந்தான் (யோவா. 13:29; யோவா. 12:6ஐயும் காணவும்). அவர்களுடைய குழுவினருக்காக, தானம் வழங்கும் முக்கியப் பொறுப்பை அவன் கொண்டிருந்தான் (யோவா. 13:29). ஒருக்காலும் கர்த்தரைக் காட்டிக்கொடுக்காத ஒரு சீஷர் இருப்பாரென்றால், அது யூதாஸாகவே இருக்கவேண்டும் என்ற அவர்களில் பலர் நினைத்திருக்க வாய்ப்புள்ளது.

இயேசுவின் வார்த்தைகளையும் செயல்களையும், அப்போஸ்தலர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கவில்லை, ஆனால் அவற்றை யூதாஸ் புரிந்துகொண்டிருந்தான். எஞ்சியவர்களுடன் அவன் மாய்மாலமாக, "ரபீ, நானோ?" என்று கேட்டான் (மத். 26:25அ), மற்றும் கிறிஸ்து "நீ சொன்னபடிதான்"[14] என்று பதில் அளித்தார் (மத். 26:25ஆ). யூதாஸின் சூழ்ச்சி இவ்விதமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டதில் அவன் மிகவும் அதிர்ச்சியடைந்திருக்க வேண்டும்; ஆனால் அது அவனை மனங்குலையச் செய்ததா என்பது உறுதியாய்த் தெரிவதில்லை. காற்றடிக்கும்படி வைக்கப் பட்ட சேறானது இறுகிவிடுவது போலவே, இயேசுவினால் வெளிப்படுத்தப் பட்ட நிலையில் யூதாஸின் இருதயம் இன்னும் அதிகமாய்க் கடினமாயிற்று (யோவா. 13:27அ[15]).

யூதாஸிடத்தில் கிறிஸ்து, "நீ செய்கிறதைச் சீக்கிரமாய்ச் செய்" என்று கூறினார் (யோவா. 13:27ஆ). அந்த இரவில் இயேசு நிறைவேற்ற வேண்டியிருந்தவைகள் அதிகமாக இருந்தபடியால், தம்மைக் காட்டிக் கொடுப்பவனை முன்னதாக விட்டுவிடுவதற்கு அவர் விரும்பாதிருந்தார். இப்போதோ, எஞ்சியுள்ளவற்றைச் செய்யப் போதுமான காலம் இருந்தது என்று அறிந்த நிலையில் அவனை அவர் தாராளமாக விடுவிக்கலாம். "அவன் [யூதாஸ்] ... உடனே புறப்பட்டுப் போனான்;[16] அப்பொழுது இராக் காலமாயிருந்தது"[17] (யோவா. 13:30).[18]

யூதாஸின் சூழ்ச்சியான செயல்களைத் தற்காப்பதற்குச் சிலர் முயற்சி

செய்துள்ளனர்,[19] ஆனால் கிறிஸ்து, "... எந்த மனுஷனால் மனுஷகுமாரன் காட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறாரோ, அந்த மனுஷனுக்கு ஐயோ; அந்த மனுஷன் பிறவாதிருந்தானானால் அவனுக்கு நலமாயிருக்கும்" என்றார் (மத். 26:24; மாற். 14:21ஐக் காணவும்). மெக்கார்வீ அவர்கள், "இயேசுவின் வார்த்தைகள் யூதாஸிற்கு [அவனது செய்கைக்கு] மழுப்பலான விளக்கம் கொடுப்பவர்களின் வாய்களை அடைக்கின்றன. நியாயாதிபதி இவ்விதமாக ஆக்கினைத் தீர்ப்புத் தரும்படி பேசுகின்றபோது, [அவனது செய்கையை] இலேசானதென்று வாதிட யார் முன்வருவார்?" என்று எழுதினார்.[20]

பேதுரு மற்றும் பிற அப்போஸ்தலர்களைப் பற்றிய அறிவிப்புகள் (மத். 26:31-35; மாற். 14:27-31; லூக். 22:31-38; யோவா. 13:31-38)

யூதாஸ் புறப்பட்டுச் சென்ற பின்பு ஏதோ ஒரு வேளையில் (யோவா. 13:31அ),[21] இயேசு மற்ற அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் திரும்பினார். அவர் மகிமைப்படுத்தப்படுதல்[22] பற்றி உரைத்தார் (யோவா. 13:31ஆ, 32), மற்றும், "பிள்ளைகளே,[23] இன்னும் கொஞ்சக்காலம் நான் உங்களுடனே கூட இருப்பேன்" என்று உரைத்தார் (யோவா. 13:33அ). அவர் செய்வதற்கு அதிகமானவற்றையும் அவற்றைச் செய்வதற்குக் கொஞ்சக் காலத்தையும் கோண்டிருந்தார்!

அவர் முன்பு உரைத்திருந்த வார்த்தைகளை மீண்டும் கூறினார் (யோவா. 13:33ஆ; யோவா. 7:33, 34; 8:21 ஆகியவற்றைக் காணவும்), பின்பு அவர், "நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள்; நான் உங்களில் அன்பாயிருந்ததுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள் என்கிற புதிதான கட்டளையை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்" என்று கூறினார் (யோவா. 13:34). இது பிறரை அன்புகூரவேண்டும் என்ற கட்டளையாக இருந்ததினால் மாத்திரம் "ஒரு புதிய கட்டளையாக" இருந்த தில்லை; அந்த ஆணையானது பல நூற்றாண்டுகள் பழமையானதாக இருந்தது (லேவி. 19:18ஐக் காணவும்). மாறாக, இது இயேசு தமது சீஷர்கள் மீது கொண்டிருந்த அதே வகையான அன்பாயிருக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறியதினால் ஒரு புதிய கட்டளையாக இருந்தது: "நான் உங்களில் அன்பாயிருந்தது போல!" அத்துடன் அவர், "நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்புள்ளவர்களாயிருந்தால், அதினால் நீங்கள் என்னுடைய சீஷர்களென்று எல்லாரும் அறிந்துகொள்வார்கள்" என்றும் கூறினார் (யோவா. 13:35). நீங்கள் எந்த அளவு அக்கறையுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றீர்கள் என்று மக்கள் அறியும் வரையிலும், நீங்கள் எவ்வளவு அறிந்திருக்கின்றீர்கள் என்பது பற்றி அவர்கள் அக்கறை கொள்வதில்லை என்று யாரோ ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

"இன்னும் கொஞ்சக் காலம் நான் உங்களுடனேகூட இருப்பேன்" (யோவா. 13:33அ) என்ற வார்த்தைகளைத் தேர்ந்துகொண்ட பேதுரு, "ஆண்டவரே, நீர் எங்கே போகிறீர்?" என்று கேட்டார் (யோவா. 13:36அ). அதற்குக் கிறிஸ்து, "நான் போகிற இடத்துக்கு இப்பொழுது நீ என் பின்னே வரக் கூடாது, பிற்பாடு என் பின்னே வருவாய்" என்று பதில் அளித்தார் (யோவா. 13:36ஆ). இயேசு தாம் மரிப்பதைப் பற்றிப் பேசுவதைப் பேதுரு

புரிந்து கொள்ளவில்லை. அந்த அப்போஸ்தலர்: “ஆண்டவரே, நான் இப்பொழுது உமக்குப் பின்னே ஏன் வரக்கூடாது? உமக்காக என் ஜீவனையும் கொடுப்பேன்” என்றான் (யோவா. 13:37).

இயேசு, “சீமோனே, சீமோனே, இதோ, கோதுமையைச் சுளகினால் புடைக்கிறதுபோலச் சாத்தான் உங்களைப் புடைக்கிறதற்கு உத்தரவு[24] கேட்டுக்கொண்டான்” (லூக். 22:31) என்று பதில் அளித்தபோது அவரது குரலில் இருந்த மென்மைத்தன்மையை என்னால் கேட்க முடிகிறது. மாசுகளை நீக்குவதற்குப் பெண்கள் மாவினைப்[25] புடைப்பதுண்டு; அப்போஸ்தலர்களுக்குள்[26] இருந்த மாசுகளை வெளிப்படுத்தி அவர்களைச் சாத்தான் தனக்கென்று தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு அவர்களைப் “புடைத்துக்” கொண்டிருந்தான். அவன் ஏற்கனவே ஒருவனை [யூதாஸை]க் குற்றமுள்ளவனாகக் கொண்டிருந்தான் (யோவா. 13:2, 27); அவன் இன்னும் அதிகமானவர்களை விரும்பினான்.

சாத்தான், நடத்துனரும் பேச்சாளருமான பேதுருவை விசேஷித்த வகையில் இலக்கு வைத்திருப்பான். இதனை அறிந்த இயேசு பேதுருவினி டத்தில், “நானோ, உன் விசுவாசம் ஒழிந்து போகாதபடிக்கு உனக்காக வேண்டிக்கொண்டேன்; நீ குணமாக்கப்பட்டபின்பு[27] உன் சகோதரரை ஸ்திரப்படுத்து” என்றார் (லூக். 22:32). அதற்கு அந்த அப்போஸ்தலர், “ஆண்டவரே, காவலிலும் சாவிலும் உம்மைப் பின்பற்றிவர, ஆயத்தமா யிருக்கிறேன்!” என்று மறுத்துரைத்தார் (லூக். 22:33). கிறிஸ்து ஒருவேளை தமது தலையை [எதிர்மறையாய்] அசைத்து, “எனக்காக உன் ஜீவனைக் கொடுப்பாயோ?” என்று கேட்டார் (யோவா. 13:38அ). அவர் கவலை யுடன், “பேதுருவே, இன்றைக்குச் சேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே, நீ என்னை அறிந்திருக்கிறதை மூன்றுதரம் மறுதலிப்பாய் என்று உனக்குச் சொல்லு கிறேன்” என்றார் (லூக். 22:34).[28]

மற்றப் பத்துப் பேரிடம் திரும்பிய கர்த்தர், “மேய்ப்பனை வெட்டு வேன், மந்தையின் ஆடுகள் சிதறடிக்கப்படும் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, இந்த இராத்திரியிலே நீங்கள் எல்லாரும் என்னிமித்தம் இடறலடைவீர்கள்” என்றார் (மத். 26:31; சக. 13:7ஐக் காணவும்). இயேசு கூடுதலாக, “ஆகிலும் நான் உயிர்த்தெழுந்தபின்பு, உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போவேன்” என்றார் (மத். 26:32). கலிலேயாவைக் குறித்த இந்த வாக்குத் தத்தத்தைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள் (மத். 28:7, 10, 16; யோவா. 21:1ஐக் காணவும்). இயேசு உயிர்த்தெழுந்தபின்பு, ஒரு மேய்ப்பன் சிதறிப்போன தனது மந்தையை ஒன்றுகூட்டுவதுபோல் கலிலேயாவில்[29] தமது சீஷர்களை ஒன்றுகூட்டுவார்.

பேதுரு, இயேசுவின் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார். அவர், “உமதுநிமித்தம் எல்லாரும் இடறலடைந்தாலும், நான் ஒருக்காலும் இடறலடையேன்” என்று அறிவித்தார் (மத். 26:33). கர்த்தர் மீண்டும் பேதுருவிடம், “இந்த இராத்திரியிலே சேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே, நீ என்னை மூன்றுதரம் மறுதலிப்பாய் என்று, மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றார் (மத். 26:34). “அதற்குப் பேதுரு நான் உம்மோடே மரிக்க வேண்டியதாயிருந்தாலும் உம்மை மறுதலிக்கமாட்டேன் என்று

உறுதியாய்ச் சொன்னான்" (மாற். 14:31அ). "சீஷர்கள் எல்லாரும் அப்படியே சொன்னார்கள்" (மத். 26:35ஆ).

எதிர்வந்து கொண்டிருந்த கடினமான வேளைகளுக்கு அப்போஸ்தலர்கள் ஆயத்தமாயிருக்கவில்லை என்பது தெளிவு.[30] இயேசு, ஏசாயா 53:12ல் இருந்து மேற்கோள் காண்பித்துத் தாம் மரிக்கவிருப்பதை மீண்டுமாக உறுதிப்படுத்தினார் (லூக். 22:37). அவர் தமது சீஷர்களை, தாம் முன்பு அவர்களை வெளியில் அனுப்பியபோது அவர்கள் பெற்றிருந்த சாதகமான வரவேற்பை எதிர்காலத்தில் எதிர்பார்க்க முடியாது என்று எச்சரிக்கை செய்தார் (லூக். 22:35, 36; மத். 10; லூக். 10:1-16ஐக் காணவும்).

அவர்கள் எதிர்காலத்திற்குத் தயாராயிருக்கும்படி அவர்களுக்கு அவர் அறிவுறுத்துகையில், பட்டயம் ஒன்றை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் குறிப்பிட்டார் (லூக். 22:36). சீஷர்கள் அதை உண்மையான பட்டயம் என்று நினைத்தவர்களாய், தங்களிடம் இரண்டு பட்டயங்கள் இருந்தன என்று கூறினார்கள்; இயேசு அது போதும் என்றார் (லூக். 22:38). பன்னிரெண்டு மனிதர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு இரண்டு பட்டயங்கள் போதாதவைகளாயிருந்தபடியால், அது அவர்களுக்கு, கிறிஸ்து நேரடியாகப் பேசவில்லை என்பதற்கான குறிப்பு ஒன்றைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும்.[31] இருப்பினும் அவர்கள் - வரவிருந்த அவரது மரணத்தைப் பற்றி அவர் கூறியிருந்தவற்றைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறியது போலவே - அவரது [இந்த] வார்த்தைகளையும் புரிந்துகொள்ளத் தவறினார்கள் (லூக். 22:49-51ஐக் காணவும்).

மனக்கிளர்ச்சியூட்டும் ஏற்பாடு (மத். 26:26-29; மாற். 14:22-25; லூக். 22:19, 20; 1 கொரி. 11:23-26)

பஸ்கா விருந்து முடிவை நெருங்குகையில்,[32] இயேசு எல்லாக் காலத்திலும் மிகவும் நீடித்திருக்கிற ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை ஏற்படுத்தினார்: கர்த்தருடைய இராப்போஜனம்.[33] "அவர்கள் போஜனம்பண்ணுகையில், இயேசு அப்பத்தை எடுத்து" (மத். 26:26அ; மாற். 14:22; லூக். 22:19ஐக் காணவும்), இது பஸ்காவின்போது பயன்படுத்தப்பட்ட புளிப்பில்லாத அப்பமாக இருந்தது. "ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, அதைப் பிட்டு: 'நீங்கள் வாங்கிப் புசியுங்கள், இது உங்களுக்காகப் பிட்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது; என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள்' என்றார்" (1 கொரி. 11:24).

"இது என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது" என்று இயேசு கூறியபோது, அவர் பேச்சின் உருவகம் ஒன்றைப் பயன்படுத்தினார்,[34] இது, நாம் யாராவது ஒருவருக்கு ஒரு புகைப்படத்தைக் காண்பித்து, "இவர்கள் எனது பேரக் குழந்தைகள்" என்று கூறும்போது நாம் பயன்படுத்துகின்ற அதே பேச்சின் உருவகமாயுள்ளது. அப்பமானது, ரோமச் சிலுவையில் விரைவில் தொங்கவிருந்த இயேசுவின் சரீரத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திற்று என்று அவர் கூறினார்.

"அவர் அந்தப்படியே பாத்திரத்தையும்[35] எடுத்து" (1 கொரி. 11:25அ).

இது ‘‘திராட்ச ரசம்’’ நிறைந்த பாத்திரமாயிருந்தது (மத். 26:29). “ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, அவர்களுக்குக் கொடுத்து: ‘நீங்கள் எல்லாரும் இதிலே பானம்பண்ணுங்கள்;[36] இது பாவமன்னிப்புண்டாக்கும்படி அநேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற புது உடன்படிக்கைக்குரிய[37] என்னுடைய இரத்தமாயிருக்கிறது’ என்றார்” (மத். 26:27, 28; மாற். 14:24; லூக். 22:20ஐக் காணவும்). இந்தக் கூற்றை ஏற்படுத்தியதில் இயேசு, தமது சித்தத்தின்படி செய்கிறவர்களின் பாவங்களுக்கு மன்னிப்பை பெற்றுத்தருதல் என்பதே தமது மரணத்தின் அடிப்படை நோக்கமாக இருக்கும் என்பதை வெளிப் படுத்தினார் (1 கொரி. 15:3; எபே. 1:7ஐக் காணவும்).

பன்னிருவருக்கும் அவர், ‘‘என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள்” என்று அறிவுறுத்தினார் (1 கொரி. 11:25ஆ). பின்பு அவர், “இது முதல் இந்தத் திராட்சப்பழ ரசத்தை நவமானதாய் உங்களோடேகூட என் பிதாவின் ராஜ்யத்திலே நான் பானம்பண்ணும் நாள்வரைக்கும் இதைப் பானம்பண்ணுவதில்லையென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றார் (மத். 26:29). ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, சபை என்பதே ராஜ்யத்தின் பூமிக்குரிய வெளிப்பாடாக உள்ளது. சபையானது கர்த்தருடைய இராப் போஜனத்தில் பங்கேற்கும்படி கூடிவருகிற ஒவ்வொரு வேளையிலும், அது கிறிஸ்துவுடன் விருந்தை மேற்கொள்ளுகின்றது. பவுல், “நாம் ஆசீர்வதிக்கிற ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரம் கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தின் ஐக்கியமாயிருக் கிறதல்லவா? நாம் பிட்கிற அப்பம் கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் ஐக்கிய மாயிருக்கிறதல்லவா? அந்த ஒரே அப்பத்தில் நாமெல்லாரும் பங்குபெறுகிற படியால், அநேகரான நாம் ஒரே அப்பமும் ஒரே சரீரமுமாயிருக்கிறோம்” என்று எழுதினார் (1 கொரி. 10:16, 17).

கர்த்தருடைய இராப்போஜனம் என்பது, கிறிஸ்துவின் மறுவருகை வரையிலும் தொடரவேண்டிய ஒரு நிலையான நினைவுசின்னமாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் நோக்கங்கொண்டார் (1 கொரி. 11:26). தொடக்க கால சபையார் வாரத்தின் முதல்நாள்தோறும் இந்த நினைவு விருந்தில் பங்கேற்றனர்,[38] அந்த நடைமுறையானது இன்றைய தினம் வரையிலும் தொடருகிறது.

முடிவுரை

“ஒருபோதும் மறக்கக் கூடாத இரவின்” ஒரு சில மணிநேரங்களை நாம் கவனித்துள்ளோம்.[39] நமது அடுத்த பாடத்தில், யோவான். 14-16ல் இயேசுவின் பிரியாவிடை உரையையும் யோவான் 17ல் அவரது பரிந்து பேசும் ஜெபத்தையும் பற்றி நாம் படிக்கையில் நினைவுகூரத்தக்க அந்த இரவைப் பற்றிய நமது ஆய்வை நாம் தொடருவோம். இந்தப் பாடமானது இந்த நாளை, உங்களுடைய வாழ்க்கையில் “ஒருபோதும் மறக்கக்கூடாத ஒரு நாளாக’’ ஆக்குவதில் உங்களுக்கு உதவியிருக்கிறது என்று நான் நம்புகின்றேன்.

குறிப்புகள்

[1]1 கொரிந்தியர் 11:23-26 வசனப்பகுதியானது கர்த்தருடைய இராப் போஜனத்தை இயேசு ஏற்படுத்தியதன் மிக முழுமையான விவரமாக இருப்பதால், அது இங்கு உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1 கொரிந்தியர் 11:23-26 வசனப்பகுதி யானது அநேகமாக, முதன் முதலில் இதைப்பற்றி எழுதப்பட்ட ஏவுதல் பெற்ற விவரமாக உள்ளது. 1 கொரிந்தியர் நிருபம் 50களில் எழுதப்பட்டது, ஒப்பீட்டு சுவிசேஷ விவரங்கள் அநேகமாக 60களில் எழுதப்பட்டன. [2]சுவிசேஷ விவரங்களை நீங்கள் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நிகழ்ச்சிகளின் வரிசை முறையில் அவை மிகவும் மாறுபடுவதை நீங்கள் காண்பீர்கள். அடிக்கடி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, நாளாகம வரிசைமுறைமை என்பது இந்த எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் உயர்முன்னு ரிமை கொண்டிருந்ததில்லை. அதிர்ஷ்டவசமாக, மிகச் சரியான வரிசை முறைமை என்பது முக்கியமற்றதாக உள்ளது. [3]குறிப்புகளில் நாம் சாத்தியக்கூறாகவுள்ள சில மாறுபாடுகளைக் கவனிப்போம். [4]இயேசு யூதாஸின் பாதங்களைக் கழுவிய வேளையில், யூதாஸ்மீது சந்தேகம் கொள்ளாதிருந்த சீஷர்கள் இந்தப் பாடத்தைக் கண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் நம்மால் அதை இன்றைய நாட்களில் காணமுடிகிறது. [5]J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 650. [6]John Franklin Carter, *A Layman's Harmony of the Gospels* (Nashville: Broadman Press, 1961), 285-86. பாதம் கழுவுதல் என்பது "சபையின் ஆசரிப்பாக" இருப்பதை ஒருக்காலும் நோக்கங்கொண்டதில்லை என்று முடிவு செய்வதற்கு மூன்று காரணங்களைக் கொடுத்தார். அவர் Albert Henry Newmanனின், *A Manual of Church History* (Philadelphia: American Baptist Publications Society, 1904), 1:140 என்ற புத்தகத்தைக் குறிப்பிட்டார். [7]H. I. Hester, *The Heart of the New Testament* (Liberty, Mo.: Quality Press, 1963), 197. [8]இதைப் பற்றிய பல குறிப்புகள் புதிய ஏற்பாட்டில் தரப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:20ஐக் காணவும். [9]Carter, 287-88. [10]மூலவசனமானது, "ஆண்டவரே, அது நானோ?" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும் (KJV மற்றும் தமிழ் வேதாகமங்களில் காணவும்), ஆனால் கிரேக்க மொழியில் இந்தக் கேள்வியின் வடிவமானது ஒரு எதிர்மறைப் பதிலை மறைமுக மாக உணர்த்துகிறது. NASB வேதாகமத்தில் "நிச்சயமாக நான் இல்லை, ஆண்டவரே" என்றுள்ளது.

[11]Carter, 288. [12]யோவான், "இயேசுவுக்கு அன்பாயிருந்த சீஷன்" என்று எழுதியபோது, அவர் தம்மைக் குறித்தே பேசினார் என்று பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் நம்புகின்றனர். [13]மெக்கார்வீ அவர்களின் கூற்றுப்படி, அப்பத்தைத் தோய்த்து அதை விருந்தினருக்குக் கையளித்தல் என்பது மரியாதையின் அடையாளமாக இருந்தது (McGarvey and Pendleton, 653). [14]"நீயே அதைச் சொன்னாய்" என்பது உறுதிப்படுத்தும்படி பதில் அளிப்பதற்கு வலிவார்ந்த ஒரு வழிமுறையாக இருந்தது (மத். 26:64ஐக் காணவும்). நான் வாழும் இடத்தில் இதற்கு ஒப்பான, "*You* said it, not me!" என்ற ஒரு சொல்விளக்கத்தை நாங்கள் கொண்டுள்ளோம் [தமிழ்நாட்டில், "நீ தானே அதைச் சொன்னாய்!" என்று நாம் கூறுகின்றோம்]. [15]முன்னதாக, "யூதாசுக்குள் சாத்தான் புகுந்தான், அவன் பிரதான ஆசாரியர்களிடத்தில் போய்" என்று கூறப்பட்டது (லூக். 22:3, 4). இவ்விடத்தில், மீண்டும் சாத்தான் அவனுக்குள் "புகுந்தான்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இயேசுவின் வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களினால் யூதாஸ் அந்தக் கணத்திற்குத் தூண்டப்பட்டிருக்கவும், ஆனால் பின்பு அவன் தன்னைச் சாத்தானுக்கு ஒப்புக்கொடுத்திருக்கவும் சாத்தியம் உள்ளது. [16]அவன் "விருந்திற்கு" உணவுப் பொருட்கள் வாங்கச் சென்றான் என்று சிலர் யூகித்தனர் (யோவா. 13:29). ஒருநாள்

பஸ்கா விருந்தைத் தொடர்ந்து புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகையின் ஒரு வார அளவிலான விருந்து வந்தது. பிந்திய விருந்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணுவதற்காக யூதாஸ் சென்றான் என்று அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம். [17]"இந்தச் சொல்விளக்கமானது, ... நாளின் வேளையைக் குறிப்பதாக மட்டுமே இருப்பினும், ஏறக்குறைய எல்லா விளக்கவுரையாளர்களுமே, இதன் தனிப் போக்கான சக்தியை உணருகின்றனர் ... [ஹென்றி] அல்ஃபோர்டு அவர்கள், "இரவு வேளையாயிருந்தது என்ற இந்தச் சொல்விளக்கத்தில், பயங்கரம் நிறைந்த கருத்து இருந்தது என்று நான் [ஃபிரெடரிக் B.] மெயர் அவர்களுடன் சேர்ந்து உணருகின்றேன்" என்று கூறுகின்றார் (McGarvey and Pendleton, 654). [18]லூக்கா சுவிசேஷ விவரமானது, கர்த்தருடைய இராப்போஜனம் ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்பு யூதாஸ் குற்றம் உணர்த்தப்பட்டான் என்று குறிப்பிடுகிறது (லூக். 22:19-23), மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகிய சுவிசேஷங்கள், அந்த நினைவுகூருதல் ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு அவன் குற்றம் உணர்த்தப்பட்டான் என்று கூறுகின்றன (மத். 26:25, 26; மாற். 14:21, 22). நமது பாடத்தில், இயேசு யூதாஸை வெளிப்படுத்திய பின் விரைவிலேயே அவன் புறப்பட்டுச் சென்றான் என்ற யூகத்தில் மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகியோரின் வரிசைமுறைமை பின்பற்றப்படுகிறது. [19]இந்தப் புத்தகத்தில் "ஆயத்தமாகுதல்" என்ற பாடத்தில் காணவும். [20]McGarvey and Pendleton, 653.

[21]இயேசுவைப் பேதுரு மறுதலிப்பார் என்பதை இயேசு எப்போது முன்னுரைத்தார் என்பது தெளிவற்றதாக உள்ளது. லூக்காவும் யோவானும் இந்த முன்னுரைத்தலை (லூக். 22:34; யோவா. 13:38) இயேசுவும் மற்றவர்களும் மேல்வீட்டை விட்டுப் புறப்படுமுன்பு (லூக். 22:39; யோவா. 14:31இ) உரைத்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகிய சுவிசேஷங்களின்படி, இது அவர்கள் மேல்வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்ட பின்னர் நடைபெற்றது (மத். 26:30-34; மாற். 14:26-30). நான் "ஏதோ ஒரு வேளையில்" என்று மாத்திரம் குறிப்பிட்டுள்ளேன். இந்த முன்னுரைத்தலானது வலியுறுத்தம் செய்யும் நோக்கத்திற்காக இருமுறை கூறப்பட்டிருக்கச் சாத்தியக்கூறுள்ளது, அதாவது மேல்வீட்டை விட்டுப் புறப்படும் முன்னர் ஒருமுறையும் பின்னர் ஒருமுறையும். விஷயம் இதுவாக இருந்தபோதிலும்கூட, முன்னுரைத்தல்களின் ஒத்ததன்மையானது அவைகளை ஒரே வேளையில் படிக்க அனுமதிக்கிறது. [22]இது அவரது மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றின் உருவகக் குறிப்பாக இருந்தது (யோவா. 7:39; 12:16, 23, 28 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). [23]நாம் அறிந்த வரையில், இந்த ஒருமுறைதான் இயேசு, பிரியத்தின் இந்தச் சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தினார். இது யோவானுக்கு மிகவும் பிடித்தமான வார்த்தையாயிற்று (1 யோவா. 2:1, 12, 28; 3:7, 18; 4:4; 5:21). [24]வேதாகமத்தின்படி, சாத்தான் வரையறைக்குட்பட்டவனாக, தேவன் அனுமதிப்பவற்றை மாத்திரம் செய்யக்கூடியவனாக இருக்கின்றான் (யோபு 1 மற்றும் 2 அத்தியாயங்களைக் காணவும்). இது ஒரு "கொழுமையான" பாடக் கருத்தாக உள்ளது (எபி. 5:12-14); இதைப் பற்றிய கலந்துரையாடலுக்கு உங்கள் சொந்த முடிவைப் பயன்படுத்தவும். [25]நம்மில் பலர், பெண்கள் மாவைப் புடைத்தல் பற்றிய விரிவான நினைவுகளைக் கொண்டுள்ளோம், ஆனால் உரையைக் கேட்பவர்களில் இளைஞர்களாய் இருப்பவர்களுக்கு விளக்கம் தேவைப்படலாம். மாவுகள் இப்போது ஆயத்த நிலையில் பிளாஸ்டிக் பாக்கெட்டுகள் அல்லது முன்தயாரிப்பான மாவுக்கலவைகள் இன்னும் மேன்மையான உறைகளில் கிடைக்கும் இந்த நாட்களில் உலகில் நான் வாழும் பகுதியில் புடைத்தல் என்பது பல வீடுகளில் கடந்தகால நிகழ்ச்சியாக உள்ளது. [26]லூக்கா 22:31ல் உள்ள "உங்களை" என்பது கிரேக்க மொழியிலும் பன்மைச் சொல்லாகவே உள்ளது. [27]KJVயில் "மாற்றப்பட்ட" என்றுள்ளது. மாற்றம் என்பது ஒரு மாறுதலாக, ஒரு விஷயம் இன்னொன்றாகத் "திரும்புதல்" என்பதாக

உள்ளது. தமிழில் இது "நீ குணப்பட்ட பின்பு" என்றுள்ளது. "நீ குணப்பட்ட பின்பு" என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தியதில், இயேசு பேதுருவின் வீழ்ச்சி அவரது [பேதுருவின்] முடிவாயிராது என்பதில் தமக்கிருந்த நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார். [28]மத்தேயு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகியோர் சேவல் ஒருமுறை மட்டும் கூவுதல் என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர் (மத். 26:34; லூக். 22:34; யோவா. 13:38), மாற்கு, சேவல் இருமுறை கூவுதல் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (மாற். 14:30). ஒரு எழுத்தாளர் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி இரண்டு என்றும் இன்னொரு எழுத்தாளர் அதே விஷயத்தை ஒன்று என்றும் குறிப்பிட்டுள்ள மற்ற சில வசனப்பகுதிகளில் போலவே (எடுத்துக்காட்டாக, மத்தேயு 20:30 மற்றும் லூக்கா 18:35), இந்த மாறுபாடு முக்கியமற்றதாக உள்ளது. இதில் முரண்பாடு எதுவும் இருப்பதில்லை: நீங்கள் இரண்டைக் கொண்டுள்ளபோது, ஒன்றையும் கொண்டுள்ளீர்கள். மாற்கு மற்ற எழுத்தாளர்களின் கூற்றுக்கு ஒரு கூடுதல் விவரத்தை மாத்திரம் கொடுத்துள்ளார். இந்த மாறுபாடு, கிறிஸ்துவைப் பேதுரு மறுதலித்ததின் விவரத்தைப் பற்றிப் படிக்கையில் மீண்டும் கண்ணோக்கப்படும். [29]ஐந்நூறு பேர்களுக்கு இயேசு ஒரே முறையில் தரிசனமானது (1 கொரி. 15:6) அநேகமாகக் கலிலேயாவில் நடந்திருக்கலாம். [30]நான் வாழும் இடத்தில், அவர்கள் "மறுப்பில்" இருந்தனர் என்று நாங்கள் கூறுவோம்.

[31]இயேசு இதற்கு முன்பு, சுவிசேஷத்தினிமித்தமாக எழும் விரோதத்தைக் குறிப்பதற்கு "பட்டயம்" என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியிருந்தார் (மத். 10:34). அவர், தமது அப்போஸ்தலர்கள் எதிர்கொள்ளவிருந்த சிரமங்களுக்கு அவர்களை ஆயத்தப்படுத்த முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார். [32]அந்த மாலைப்பொழுதில் இயேசு இராப்போஜனத்தை, மிகச் சரியாக எப்போது ஏற்படுத்தினார் என்பது தெளிவற்றதாக உள்ளது. மத்தேயுவும் மாற்குவும் "அவர்கள் போஜனம் பண்ணுகையில்" என்று எழுதியுள்ளனர் (மத். 26:26; மாற். 14:22). பவுல், "போஜனம் பண்ணின பின்பு" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (1 கொரி. 11:25). இது பஸ்கா உணவு வேளையின் முடிவுக்கு அண்மையிலோ அல்லது முடிவிலோ ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது உறுதி. [33]கர்த்தருடைய இராப்போஜனம் ஏற்படுத்தப்பட்டது பற்றி அதிகமான விவரத்திற்கும், அத்துடன் இந்த நினைவு உணவு பற்றிய கூடுதல் தகவல்களுக்கும், தொடர்ந்து வருகிற "என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள்" என்ற பிரசங்கத்தில் காணவும். [34]இந்தப் பேச்சின் உருவகமானது, "ஒப்புவமை" என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒப்புவமை என்பது ஒரு விஷயமானது இன்னொரு விஷயத்துடன், "போல" அல்லது "ஆக" என்ற சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தாமல் சுருக்கமாக ஒப்பிடப்படும் பேச்சின் சாதாரண உருவகமாக உள்ளது. வேதாகமத்தில் ஒப்புவமைகள் நிறைந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, இயேசு ஏரோதுவை நரி என்று அழைத்தார் (லூக். 13:31, 32). அவர் ஏரோதுவை நரியைப் *போன்றவர்* என்று கூறவில்லை (அவ்விதமான கூற்று, உவமையணி எனப்படும்), ஆனால் அவர் [ஏரோது] ஒரு நரியாக *இருந்தார்* (இது ஒரு ஒப்புவமையாகும்) என்றே கூறினார். [35]இது பஸ்கா விருந்தின் மூன்றாவது பாத்திரம் என்று சிலர் யூகிக்கின்றனர், இது யாத்திராகமம் 6:6, 7ன் மூன்றாவது வாக்குத்தத்தத்தை இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்குப் பாரம்பரியமாக நினைவூட்டிற்று: "நான் உங்களை விடுவித்து." பழைய ஏற்பாட்டின் அந்த வாக்குத்தத்தத்தின் வார்த்தை அமைப்பானது கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்துக்கு ஏற்புடையதாக உள்ளது, ஆனால் "போஜனம் பண்ணின பின்பு" இயேசு பாத்திரத்தை எடுத்தார் என்ற பவுலின் கூற்றைக் (1 கொரி. 11:25) கருத்தில் கொள்ளுகையில் இது நான்கு பாத்திரங்களில் மூன்றாவதாக இருந்தது என்ற கருத்துடன் ஒப்புரவாகுதல் கடினமாக உள்ளது. [36]KJVயில் "Drink ye all of it" என்றுள்ளது. இது, "இந்தப் பாத்திரத்தைக் காலிசெய்யுங்கள்" என்று

அர்த்தப்படுவதில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறாக, NASB சுட்டிக் காண்பிக்கிறபடி, “All of you drink of it” என்றே அர்த்தப்படுகிறது. [37]பழைய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கைகள் (ஏற்பாடுகள்) இரண்டுமே இரத்தம் சிந்துதலினாலேயே நிவிர்த்திக்கப்பட்டன (எபி. 9:18, 20, 22; 10:29ஐக் காணவும்). [38]அடுத்து வரும் “என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள்” என்ற பிரசங்கத்தில் உள்ள கலந்துரையாடலைக் காணவும். [39]பஸ்கா உணவு சாதாரணமாக இரண்டு அல்லது மூன்று மணிநேரங்களில் முடிவடைந்தது.